

Sygn. akt II C 908/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.O. T. Jakubowska – Wójcik

Protokolant: st. sekr. sąd. D. Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko (...) Zakładowi (...) w Ł. i R. D.

o odszkodowanie

1. oddała powództwo;

2. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Sygn. akt II C 908/14

UZASADNIENIE

W pozwie - skutecznie wniesionym w dniu 9 czerwca 2014 roku - powód R. L. wniósł o zasądzenie od pozwanych: (...) S.A. w W. oraz R. D. kwoty 104.738,95 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 marca 2011 roku oraz kosztów procesu.

Powód podał, iż podstawą faktyczną żądania jest nienależyte reprezentowanie powoda w sporze sądowym przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno – Handlowemu (...) S.A. przez ubezpieczonego w (...) S.A. w ramach polisy OC nr (...)z dnia 2 stycznia 2009 roku, radcę prawnego R. D.. Sprawa ta zawisła przed Sądem Okręgowym w Gdańsku pod sygn. akt IX GC 41/09. Nienależyte wykonywanie zobowiązania przez radcę prawnego R. D. wyrażało się poprzez niezłączenie przez niego do pozwu wszystkich dowodów, w tym w szczególności zaważeń do prób ugodowych, powodujących przerwanie biegu okresu przedawnienia. W związku z powyższym powód podjął decyzję o podpisaniu niekorzystnej dla niego ugody na kwotę 50.000 zł. Wysokość obecnego roszczenia została określona, jako różnica pomiędzy pierwotnym roszczeniem dochodzącym od (...) S.A. a kwotą uzyskaną na mocy zawartej ugody. /pозew k. 2-3/

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Zdaniem pozwanego powód nie udowodnił wysokości szkody, ani zasadności powództwa, tj. niewykonania, czy też nienależytego wykonania umowy o pomoc prawną świadczoną przez R. D.. /odpowieź na pozew k. 38-41/

W odpowiedzi na pozew R. D. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zaprzeczył, aby istniała podstawa jego odpowiedzialności względem powoda, gdyż żadna z przesłanek warunkujących odpowiedzialność odszkodowawczą dłużnika na podstawie art. 471 k.c. nie została spełniona. Pozwany podał, że na podstawie zawartej z powodem umowy zlecenia w ramach prowadzonej Kancelarii Radcy Prawnego prowadził w imieniu R. L. przed Sądem Okręgowym w

Gdańsku sprawę o sygn. akt IX GC 41/09 przeciwko (...) S.A. w K., która zakończyła się zawarciem bardzo korzystnej dla powoda ugody, tj. otrzymaniem od pozwanego 50.000 zł. Pozwoliło to uniknąć żmudnego i długotrwałego procesu z udziałem biegłych i świadków. Zdaniem pozwanego niezłożenie do pozwu niektórych zażądań do próby ugodowej nie wywarło wpływu na ostateczny wynik sprawy zakończonej korzystną dla powoda ugodą.

R. D. podał ponadto, że w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 kwietnia 2007 roku, sygn. akt X GC 1387/04, dotyczącej tego samego stanu faktycznego i stron, ale różnych okresów, który został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 grudnia 2007 roku, sygn. akt I ACa 606/07, powód nie uzyskał więcej niż 1/2 żądanej kwoty. /odpowiedź na pozew k. 62-63/

Na rozprawie w dniu 23 marca 2015 roku powód wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 104.738,95 zł.

Pełnomocnik pozwanego R. D. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego.

Pełnomocnik pozwanego (...) wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. /protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93 – adnotacje: 00:01:23, 00:03:53, 00:04:44/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. D. zawarł z powodem w formie ustnej umowę o świadczenie usług prawnych i zastępstwo przez Sądem Okręgowym w Gdańsku. R. L. uiszczył pozwanemu zaliczkę w wysokości około 3.600 zł (50% ustalonego wynagrodzenia). /zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29, zeznania pozwanego R. D. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 94v-95 – adnotacja 00:38:13/

W dniu 26 stycznia 2009 roku radca prawny R. D., działając na podstawie w/w umowy i udzielonego pełnomocnictwa przez Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) R. L., złożył do Sądu Okręgowego w Gdańsku pozew przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno – Handlowemu (...) S.A. z siedzibą w K. o zapłatę kwoty 154.738,95 zł z tytułu odszkodowania za szkodę wynikłą z nienależytego wykonania przez spółkę umowy sprzedaży środków transportu zawartej w dniu 14 marca 2000 roku. Roszczenie powoda dotyczyło utraconych korzyści w postaci marży, którą mógłby osiągnąć z tytułu świadczenia usług transportowych, pomniejszonych o koszty, które zaoszczędził. /pozew o zapłatę k. 2-4 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09, pełnomocnictwo k. 25 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09, zeznania pozwanego R. D. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 94v-95 – adnotacja 00:38:13/

Do pozwu pełnomocnik powoda załączył wniosek powoda z dnia 28 grudnia 2007 roku o zawezwanie spółki (...) do próby ugodowej. Wniosek ten dotyczył niewywiązywania się przez spółkę z umowy od stycznia 2002 roku do końca września 2002 roku. /wniosek o zawezwanie do próby ugodowej k. 10-11 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09/

Przed złożeniem w/w pozwu R. D. badał, czy roszczenie powoda uległo przedawnieniu. R. L. zapewniał pozwanego, iż z uwagi na wcześniejsze składane przez niego wnioski o zawezwanie do próby ugodowej, roszczenie nie uległo przedawnieniu. Kwota żądania pozwu - 154.738,95 zł - została wskazana przez R. L.. /zeznania pozwanego R. D. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 94v-95 – adnotacja 00:38:13/

W odpowiedzi na pozew Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) S.A. wniosło o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia i wskazując jednocześnie, że wystąpienie z wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej w dniu 28 grudnia 2007 roku nastąpiło już po przedawnieniu roszczenia, tym samym nie nastąpiło przerwanie jego biegu. /odpowiedź na pozew k. 33-44 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09/

W piśmie z dnia 7 maja 2009 roku pełnomocnik powoda – R. D., odnosząc się do podniesionego zarzutu przedawnienia, podał, iż jest on całkowicie bezzasadny, bowiem powód w celu wykazania bezskuteczności prób

polubownego załatwienia sporu, załączył do pozwu złożony przez jego poprzedniego pełnomocnika wniosek o zaważanie do próby ugodowej z dnia 28 grudnia 2007 roku. Powód, działając z zachowaniem należytej staranności, aby nie doprowadzić do przedawnienia dochodzonych w procesie należności wynikających z zawartej między stronami umowy sprzedaży z dnia 14 marca 2000 roku, występował wcześniej z wnioskami z dnia 30 grudnia 2002 roku oraz 28 grudnia 2005 roku skierowanymi do Sądu Rejonowego w Łodzi. Wezwania te sporządzone przez adwokata S. K. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Ł. zostały załączone do pisma. W pismach tych spółka została wezwana do zapłaty wyszczególnionych kwot z tytułu niewywiązywania się przez spółkę z umowy sprzedaży zawartej w dniu 14 maja 2000 roku za okres od stycznia 2002 roku do końca września 2002 roku. Pełnomocnik powoda podniósł ponadto, iż z uwagi na to, że potrzeba powołania się na powyższe okoliczności powstała dopiero w następstwie zgłoszonego zarzutu przedawnienia, brak jest podstaw do uznania, że doszło do prekluzji dowodowej na podstawie art. 479¹² § 1 k.p.c. /pismo procesowe k. 78-80 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09, wnioski o zaważanie do próby ugodowej k. 82-83, 85-86 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09, zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29, zeznania pozwanego R. D. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 94v-95 – adnotacja 00:38:13/

Po złożeniu pozwu, przed pierwszą rozprawą w sprawie IX GC 41/09, radca prawny R. D. rozmawiał z pełnomocnikiem firmy (...) o zawarciu ugody. Pozwany namawiał powoda do ugody z uwagi na przebieg wcześniejszych procesów toczących się w Sądzie Okręgowym w Łodzi, w których R. L. otrzymał tylko część z żądanych kwot. /zeznania pozwanego R. D. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 94v-95 – adnotacja 00:38:13/

Ustosunkowując się do treści pisma z 7 maja 2009 r. Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) S.A. z siedzibą w K. w piśmie złożonym na rozprawie w dniu 12 maja 2009 roku podniosło, że zgłoszone przez powoda twierdzenia, w celu wykazania, iż nie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia, są spóźnione. Powód, będący przedsiębiorcą i reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zgłaszając swoje roszczenie po upływie 7 lat od czasu, którego dotyczyła sporna umowa, winien liczyć się z tym, że druga strona podsienie zarzut przedawnienia i winien już w pozwie wykazać, z jakiego powodu roszczenie może być dochodzone przed sądem. Ponadto powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika zgłosił swoje twierdzenia i dowody na ich poparcie po upływie, co najmniej 2 miesięcy od dnia otrzymania odpowiedzi na pozew. Tym samym twierdzenia powoda i dowody na ich poparcie są ewidentnie spóźnione. /pismo procesowe k. 88-90 i protokół rozprawy k. 93 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09/

Na rozprawie w dniu 12 maja 2009 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku wysłuchał informacyjnie powoda w trybie art. 212 k.p.c. W protokole zapisano, iż pełnomocnik pozwanego oświadczył, że po przeniesieniu siedziby do K. nie dysponuje informacjami na temat wezwania do próby ugodowej z 2002 roku oraz że Przewodniczący nakłania strony do zawarcia ugody. Odnotowano także, że pełnomocnik powoda widzi taką możliwość, a pełnomocnik pozwanego zobowiązuje się przedstawić propozycję zarządowi i w terminie 14 dni przedstawi odpowiedź powodowi. / protokół rozprawy k. 93 – 94 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09/

W piśmie z dnia 1 czerwca 2009 roku Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) S.A. z siedzibą w K. podtrzymało swoje twierdzenia o prekluzji w zakresie wykazania przez powoda faktu przerwania biegu przedawnienia, w szczególności w zakresie uchybienia 14-dniowemu terminowi na zgłoszenie twierdzeń i dowodów na tę okoliczność od daty otrzymania odpowiedzi na pozew. Jednocześnie spółka (...) podała, że jest gotowa zapłacić powodowi kwotę 40.000 zł brutto. /pismo procesowe k. 108-109 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09, zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29/

W protokole rozprawy z 16 czerwca 2009r. zapisano, że pełnomocnik powoda oświadczył, iż otrzymał propozycje ugodowe od pozwanego i nie satysfakcjonują go te propozycje. Uważa, że kwota powinna być powiększona o odsetki i poniesione koszty na wytoczenie powództwa. Przewodniczący zarządził 10 minut przerwy celem naradzenia się powoda z pełnomocnikiem. /protokół rozprawy k. 113-114 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09/

Namawiając strony do zawarcia ugody Sędzia wskazał na możliwość uwzględnienia zarzutu przedawnienia i z tego powodu oddalenia powództwa. /zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29, zeznania pozwanego R. D. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 94v-95 – adnotacja 00:38:13/

Ostatecznie w dniu 16 czerwca 2009 roku na rozprawie strony procesu zawarły ugody, na podstawie, której pozwane Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) S.A. z siedzibą w K. zobowiązało się zapłacić na rzecz powoda R. L. kwotę 50.000 zł w terminie 30 dni od uprawomocnienia się postanowienie o umorzeniu postępowania na wskazane przez powoda konto. Powód oświadczył, że zawarta ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia z tytułu łączących strony stosunków prawnych, w szczególności umowy sprzedaży z dnia 14 marca 2000 roku. Decyzję o zawarciu ugody podjął powód samodzielnie. /protokół rozprawy k. 113-114 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09, zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29, zeznania pozwanego R. D. protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 94v-95 – adnotacja 00:38:13/

R. D. zrezygnował z reszty wynagrodzenia uzgodnionego z powodem. /zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29/

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2007 roku Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od pozwanego Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) S.A. w Ł. na rzecz R. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) w Ł. kwotę 101.264 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 grudnia 2004 roku, oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu.

Żądanie powoda obejmowało kwotę 243.799,70 zł dochodzoną tytułem zysku utraconego na skutek nienależytego wykonania przez spółkę (...) łączącej strony umowy z dnia 14 marca 2000 roku w okresie od 1 grudnia 2000 roku do 31 grudnia 2001 roku. /wyrok wraz z uzasadnieniem k. 610-618 załączonych akt o sygn. X GC 1387/04/

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2007 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie o sygn. akt I ACa 606/07 na skutek apelacji (...) S.A zmienił w/w orzeczenie w ten sposób, że zasądzoną kwotę 101.264 zł obniżył do kwoty 70.885 zł. /wyrok k. 663 załączonych akt o sygn. X GC 1387/04, zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29/

Utraconego zysku za wcześniejszy okres, tj. od maja 2000 roku do listopada 2000 roku R. L. dochodził w sprawie X GC 2092/00 Sądu Okręgowego w Łodzi, która ostatecznie zakończyła się ugody zawartą na rozprawie apelacyjnej w dniu 20 października 2004 roku. Na podstawie w/w ugody Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe (...) S.A. zobowiązało się wypłacić R. L. 45.000 zł. /uzasadnienie wyroku k. 338-342 załączonych akt o sygn. X GC 2092/00, protokół rozprawy k. 373 załączonych akt o sygn. X GC 2092/00, zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29/

W sprawach o sygn. akt X GC 1387/04 oraz X GC 2092/00 toczących się przed Sądem Okręgowym w Łodzi powód nie był reprezentowany przez radcę prawnego R. D.. /zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29/

R. L. wnosił o zawezwanie do próby ugodowej, by przerwać bieg przedawnienia dochodzonych przez niego roszczeń. W próbach ugodowych nie był reprezentowany przez pozwanego R. D.. /zeznania powoda protokół rozprawy z 23.03.2015 r. – k. 93v-94 – adnotacja 00:10:29/

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na powołanych dowodach, lecz nie dał wiary zeznaniom powoda w części, w której twierdził, iż w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku Sąd dwukrotnie udzielał terminu R. D. na złożenie wszystkich dowodów w sprawie, przy czym drugi raz na rozprawie, lecz pozwany nie złożył tych dokumentów. Zeznania te nie znajdują, bowiem potwierdzenia w załączonych aktach IX GC 41/09. Sąd ustalił, że pismo R. D., w którym ustosunkował się do zarzutu przedawnienia i załączył kopie brakujących zawezwań do prób ugodowych wpłynęło do Sądu Okręgowego w Gdańsku w dniu 7 maja 2009r., a więc przed rozprawą wyznaczoną na 12 maja 2009r. Ponadto Sąd odraczając rozprawę do 16 czerwca 2009r. w punkcie 4 postanowienia zobowiązał powoda

do przedłożenia aktualnego wyciągu z Ewidencji Działalności Gospodarczej nie wskazując terminu na złożenie tego dokumentu. Zaświadczenie o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej wraz z pismem przewodnim R. D. zostało nadane w Urzędzie Pocztowym w dniu 26 maja 2009r., a wpłynęło do Sądu w dniu 28 maja 2009r. /pismo k. 103 – 106 załączonych akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. IX GC 41/09/

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanych odszkodowania tytułem naprawienia szkody poniesionej wskutek nienależytego, jego zdaniem prowadzenia przez R. D. sprawy przed Sądem Okręgowym w Gdańsku o sygnaturze IX GC 41/09.

Wobec braku szczególnych regulacji odpowiedzialności odnoszących się do kwalifikowanych pełnomocników w zakresie ich odpowiedzialności odszkodowawczej za nienależyte wykonanie zobowiązania wynikającego z łączącej go z mocodawcą umowy zlecenia obejmującej świadczenie pomocy prawnej polegającej na reprezentacji w postępowaniu sądowym, zastosowanie mają ogólne zasady odpowiedzialności odszkodowawczej za niewykonanie zobowiązań umownych przewidziane w art. 471 i nast. k.c.

Zgodnie z treścią art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności (art. 472 k.c.). W myśl art. 473 §1 k.c. dłużnik może przez umowę przyjąć odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania z powodu oznaczonych okoliczności, za które na mocy ustawy odpowiedzialności nie ponosi. Z powyższych przepisów wynika, że dla zasadności roszczenia odszkodowawczego zgłoszonego przez powoda konieczne jest wystąpienie łączne następujących przesłanek odpowiedzialności:

1. brak staranności w działaniu pozwanego,
2. związek przyczynowy między takim brakiem staranności w działaniu a szkodą,
3. powstanie szkody w majątku powoda.

W niniejszej sprawie łączący powoda z pozwanym R. D. stosunek prawny wynikał z umowy i pełnomocnictwa udzielonego przez powoda pozwanemu. Stosunek ten miał charakter umowy o świadczenie usług, do której na mocy odesłania z art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Wobec powyższego uznać trzeba, iż łączący strony stosunek miał charakter umowy starannego działania, a nie rezultatu. Oznacza to, iż w zasadzie nie można przypisać pozwanemu odpowiedzialności za to, że nie został osiągnięty oczekiwany przez powoda - przy złożeniu w dniu 26 stycznia 2009r. pozwu - rezultat w postępowaniu sądowym.

Wprawdzie niewłaściwe wykonanie umowy o zastępstwo procesowe może skutkować odpowiedzialnością pełnomocnika na podstawie art. 471 k.c., jednakże dla przypisania pełnomocnikowi takiej odpowiedzialności konieczne byłoby ustalenie, iż doszło po jego stronie do niewykonania zobowiązania bądź nienależytego jego wykonania. Jednocześnie takie ustalenie możliwe byłoby jedynie w wypadku niedochowania przez pozwanego pełnomocnika należytej staranności dla zabezpieczenia interesów powoda w toczącym się postępowaniu cywilnym. Nadto wymaganym elementem do przyjęcia odpowiedzialności na tej podstawie jest istnienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pełnomocnika a zaistniałą po stronie powoda szkodą. Istotne jest, bowiem, jakie skutki wywołało zaniechanie pełnomocnika w sprawie. Samo zaniechanie należy do sfery faktów, natomiast ocena czy i jakie wywołało ono następstwo w stosunkach prawnych łączących strony, podlega rozstrzygnięciu sądu. Sąd odszkodowawczy winien, zatem dokonać oceny, czy wynik sprawy byłby korzystny dla powoda, gdyby pełnomocnik w tamtej sprawie zachował należyłą staranność (por. wyrok SN z 2 grudnia 2004 r., V CK 297/04).

Kognicja sądu w sprawie, w której zarzuca się profesjonalnemu pełnomocnikowi brak należytej staranności musi, zatem sięgnąć w kierunku badania, jakie mogłoby zapaść rozstrzygnięcie, gdyby pełnomocnik zachował się w pełni profesjonalnie (por. wyrok SA w Poznaniu z 14 stycznia 2009 r., I ACa 915/08).

W niniejszej sprawie brak jest podstaw do uznania, że jakikolwiek ewentualny brak staranności pozwanego R. D. spowodował przegranie przez powoda sprawy IX GC 41/09. Przede wszystkim zawarcie ugody i zakończenie postępowania przed Sądem umorzeniem postępowania nie stanowi przegrania sprawy, ale jej wygranie, skoro powód w oparciu o ugodę uzyskał od Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 50.000 zł w terminie 30 dni od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania. Przy czym, jak Sąd ustalił decyzja o zawarciu ugody była samodzielną decyzją powoda. Brak jest, zatem związku przyczynowego pomiędzy ewentualnym zaniechaniem pozwanego a ewentualną szkodą, jakiej doznał powód. Nie można, bowiem stwierdzić, jakie orzeczenie wydałby Sąd Okręgowy w Gdańsku rozpoznając merytorycznie sprawę. Bezsprzeczne jest, iż R. D. w pozwie z 26 stycznia 2009r. powołał jedynie zawezwanie do próby ugodowej z 28 grudnia 2007r. wskazując na próbę polubownego załatwienia sporu. Zaniechanie na etapie wniesienia pozwu wskazania wcześniejszych zawezwań do zawarcia ugody przed Sądem nie może prowadzić do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanym, bowiem na tym etapie sprawy nie zachodził taki obowiązek ani potrzeba. Obowiązki, bowiem powoda związane z treścią pozwu obejmują jedynie wszystko to, co świadczy o istnieniu i przysługiwaniu dochodzonego roszczenia. Nie obejmują zaś twierdzeń i dowodów odnoszących się do przedprocesowych zarzutów pozwanego znanych powodowi. Ich powoływanie w pozwie wyprzedzałyby zarzuty pozwanego, stanowiąc jednocześnie asumpt do ich zgłoszenia. W ramach kontradiktoryjnego procesu powód ma natomiast prawo oczekiwać na ich podniesienie przez pozwanego. Może się okazać, że pozwany zrezygnuje z takiej możliwości. W ocenie Sądu pozwany R. D. - jako pełnomocnik powoda - był zobowiązany odnieść się do zarzutów Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowego (...) S.A. podniesionych w odpowiedzi na pozew, stosownie do obowiązującego wówczas art. 479 (1) § 1 k.p.c., w terminie dwutygodniowym licząc od dnia otrzymania pisma. W aktach IX GC 41/09 brak jest informacji kiedy pozwany otrzymał odpis odpowiedzi na pozew, stąd nie można ustalić, czy pismo z 7 maja 2009r. złożył w w/w terminie. Biorąc pod uwagę to, iż odpowiedź na pozew wpłynęła do Sądu 20 lutego 2009r. można jedynie przypuszczać, iż uchybił temu terminowi i w tym zakresie, nie zachowując należytej staranności w prowadzeniu sprawy, dopuścił się zaniechania. Nie ma jednak podstaw do ustalenia czy to ewentualne zaniechanie miało wpływ na wynik sprawy gdyby doszło do wydania wyroku w sprawie, a jeśli tak to jaki. W związku z tym złożenie pisma w dniu 7 maja 2009r. nie może, zatem stać się przedmiotem zarzutu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy łączącej strony.

Powództwo podlega oddaleniu również z uwagi na nieudowodnienie istnienia i wysokości szkody po stronie powoda. R. L. podnosząc, iż żądana w niniejszej sprawie kwota 104.738,95 zł stanowi różnicę pomiędzy kwotą żądaną w sprawie IX GC 41/09, a kwotą otrzymaną na skutek zawarcia ugody nie wskazał żadnego dowodu, który miałby wykazać, że Sąd Okręgowy w Gdańsku uwzględniłby powództwo w całości gdyby nie zarzut przedawnienia czy prekluzji dowodów.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. i przewidzianą w nim zasadę słuszności, której istota sprowadza się do tego, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. W niniejszej sprawie powód w całości przegrał sprawę, co oznaczałoby w normalnym toku rzeczy, że powinien ponieść związane z tym koszty. Sąd, biorąc jednak pod uwagę jego trudną sytuację majątkową ujawnioną w oświadczeniu o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, doszedł do przekonania, że po jego stronie zachodzą okoliczności pozwalające na wyjątkowe odstąpienie od ogólnych reguł rządzących problematyką kosztów procesu, co znalazło swój wyraz w decyzji o nie obciążaniu powoda kosztami zastępstwa procesowego poniesionego przez stronę przeciwną.